

betydelig Arbejdsløshed her i København. Men foruden dette var der ogsaa et andet Motiv, som man særlig havde i Tankerne for Københavns Vedkommende, og det var, at man ønskede at fjerne det meget usunde Brøndstrædekvarter. Dette staar endnu, og der er derfor den samme Grund nu som den Gang til at vedtage en saadan Bestemmelse. Det var den Gang et almindeligt Ønske, at man kunde nedrive dette Kvarter, jeg her har nævnt. Det forekommer mig ikke, at den af den højtærede Minister nævnte Grund er tilstrækkelig til, at man bør udelade denne Bestemmelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det samme Udvalg som det, der skal behandle de to foregaaende Sager.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg tror, at der endnu vil være Tid til at foretage den næste Sag paa Dagsorden, medens den sidste Sag maa udgaa i Dag.

Man gik altsaa til den næste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansåret 1904—05.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 717 ff).

Sagen sattes under Forhandling.

Finansministeren (Hage): Dette Lovforslag er uforandret enslydende med de Love om samme Emne, som have været vedtagne i de tre foregaaende Rigsdagsamlinger. Efterhaanden som ny Lønningslove ere blevne vedtagne, er Antallet af de Funktionærer, paa hvilke det midlertidige Lønningstillæg finder Anven-

delse, stadig blevet indskrænket, og det midlertidige Lønningstillægs Beløb synker i Forhold hertil. Da man imidlertid endnu ikke er naaet til en fuldstændig gennemført Revision af alle de paagældende Lønninger, har jeg fundet det rigtigt, ogsaa for næste Finansaar at stille Forslag om et midlertidigt Lønningstillæg i Lighed med det, der har været ydet de foregaaende Aar. Der bør tilstræbes en saadan Ordning, at der inden for hver enkelt Ministerium bliver søgt de Bevillinger, som maatte være paa deres Plads for at bringe Lønningerne op til den passende Størrelse, saaledes at dette midlertidige Lønningstillæg, hvis Anvendelse altid indfører nogen Ulempe, helt kunde bortfalde. Men dette vil i hvert Fald ikke kunne ske allerede for det kommende Finansaar, og jeg foreslaar derfor, at det samme midlertidige Lønningstillæg, som hidtil har været ydet, ogsaa ydes i næste Finanslov.

Stilling: Jeg skal paa egne og Meningsfællers Vegne anbefale dette Lovforslag til uforandret Vedtagelse. Jeg glæder mig over den højtærede Ministers Udtalelse om, at det maaske kan blive sidste Gang, at vi se dette Lovforslag i den foreliggende Form. Thi det, at det kommer igen, efter at vi have vedtaget disse Lønningslove, er jo et Vidnesbyrd om, at der endnu er en Trang til Stede i de forskellige Etater, som skal og maa afhjælpes. Naar man ser hen til, hvad der er brugt i det sidste Regnskabsaar, ser man, at Ministeriet for offentlige Arbejder vil komme til at benytte 288,000 Kr., Krigsministeriet vil benytte 80,000 Kr. og Marineministeriet 115,000 Kr., og det er jo temmelig betydelige Beløb. Den højtærede Minister antydede, at han haabede, at der snart kunde forelægges Lønningslove for de forskellige Etater. Det kan ikke være Finansministerens Pligt at forelægge eller fremskaffe saadanne Lønningslove, men alene det, at han antydede Ønskeligheden deraf, staar for mig som et Vidnesbyrd om, at han vil gøre sit dertil. At der er Trang til Stede, vil jeg kun antyde. Men naar vi se, at Lønningslovene, som vi endelig have faaet gennemførte for Underofficerernes Vedkommende, have stillet Officererne saa uheldigt, at de endogsaa for fleres Vedkommende faa en lavere Lønning end Underofficererne, maa der være en stærk Trang til en Forhøjelse af Officerernes Lønninger, og jeg tror, at alle de ærede Rigsdagsmænd kunne være enige om, at det er et Krav, som bør imødekommes. I Central-